

Глебова А.С.

*студентка 1-го курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ГАРАНТІЇ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

На жаль, сьогодні ми все частіше чуємо про напад на адвокатів, побиття адвокатів, прослуховування їх телефонних дзвінків та проведення заходів кримінального провадження у вигляді обшуку приміщень, де вони здійснюють свою професійну діяльність.

З метою забезпечення своїх прав адвокати мають протистояти будь-яким спробам посягання на їх незалежність і бути принциповими у виконанні своїх професійних прав.

Гарантії забезпечення прав адвокатів закріплюються в ст. 23 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність».

На державному рівні в Україні вперше розпочинається розмова про те, що професійні права, гідність та честь адвоката захищаються на законодавчому рівні. Вперше накладено вето на будь-яке втручання в адвокатську професійну діяльність та будь-яке втручання в адвокатську таємницю, в діяльність помічників адвокатів, технічних працівників тощо. Крім того, серед професійних гарантій передбачено рівність адвоката з іншими учасниками процесу та особливу процедуру порушення кримінальної справи проти адвоката.

Сама дефініція «Гарантії адвокатської діяльності» (далі – Гарантії) тлумачиться, як певний порядок умов та заходів правового характеру, котрі гарантують ефективну реалізацію адвокатом повноважень, які покладені на нього для надання правової допомоги та виконання представництва у повному обсязі.

Досліджуючи сутність гарантій адвокатської діяльності, варто вказати, що вони не є особистими привілеями адвоката, а служать засобом захисту публічних інтересів щодо отримання кваліфікованої юридичної допомоги [2, с.54], реальність та повноцінність надання якої можлива лише в умовах гарантованості адвокатської діяльності [3, с.110]. Такі гарантії повинні мати на меті насамперед захист адвоката від свавільного втручання і перешкод з боку держави, будь-яких державних та недержавних органів та/або третіх осіб [4], враховуючи специфіку адвокатської діяльності, особливо у такій формі як захист у кримінальному судочинстві, де фактично неминучими є «конфлікти з іншими учасниками змагального процесу» [5, с. 75].

На підставі зазначеного можна дійти висновку про наявність взаємозв'язку та взаємозумовленості між всіма елементами правового статусу адвоката, які виділяються нами (права і обов'язки, відповідальність та гарантії адвокатської діяльності).

На нашу думку, найбільш яскравим прикладом серед гарантій адвокатської діяльності є заборона вимагати від адвоката надання відомостей, що є адвокатською таємницею. Ця гарантія професійної діяльності адвоката має тісний взаємозв'язок з принципом конфіденційності, через що може, як зазначає К.Ю. Суровова, скластися думка про їх ідентичний характер. Але ми поділяємо її твердження, що розмежування між ними необхідно проводити за «функціональною ознакою: принцип визначає специфіку діяльності, а гарантія служить засобом забезпечення функціонування цієї діяльності» [6, с.27].

Список використаної літератури:

1. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 5 липня 2012 року № 5076-VI // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2013, № 27, ст.2822.
2. Рагулин А.В. Гарантии независимости адвоката по российскому законодательству: понятие и содержание. *Новая правовая мысль*. 2011. № 5 (48). С. 54-57.
3. Яновська О.Г. Правова та соціальна природа адвокатської професії. *Вісник кримінального судочинства*. 2015. № 2. С. 108-113.
4. Савченко А.В. Регулювання дисциплінарної відповідальності адвоката в Україні в рамках інтеграції з ЄС. *Часопис Академії адвокатури України*. 2013. № 4. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Chaau_2013_4_19.
5. Гармаев Ю.П. Незаконная деятельность адвокатов в уголовном судопроизводстве. Иркутск: ИПКПР ГП РФ, 2005. 395 с.
6. Суровова К.Ю. Гарантии адвокатской деятельности. *Адвокатская практика*. 2014. № 4. С. 22-28.

Науковий керівник: старший викладач кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» **Нестерчук Лілія Петрівна**

Гоменюк А.Р.

*студентка 2-го курсу цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»*

АДВОКАТУРА ЯК ІНСТИТУТ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

До кінця двадцятого століття намітилася тенденція до демократизації держав. Більшість держав закріплюють режим демократії в своїх